

Biblioteka
ČAROBNA KNJIGA

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Cassandra Clare
“City of Ashes – Book Two of the Mortal Instruments”

Copyright © 2008 by Cassandra Clare, LLC
Copyright © 2011 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

ISBN 978-86-7702-187-0

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, preštampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenosi ili distribuirati bez odobrenja izdavača.

Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2011.

Kassandra Kler

GRAD PEPELA

DRUGA KNJIGA SERIJALA
INSTRUMENTI SMRTI

Prevela
Jelena Stajković



Čarobna
knjiga

SADRŽAJ

Zahvalnica	9
Prolog	11
Prvi deo	
Sezona u paklu	17
1 Valentinova strela	19
2 Lovački mesec	35
3 Inkvizitorka	59
4 Kukavica u gnezdu	71
5 Gresi očeva	89
6 Grad pepela	109
7 Smrtonosni mač	119
Drugi deo	
Kapije pakla	129
8 Dvor Sili	131
9 A smrt neće odneti prevlast	171
10 Lepo, skriveno mesto	189
11 Dim i čelik	199
12 Neprijateljski snovi	213
13 Vojska Andela pobunjenika	235

Treći deo

Dan gneva

253

14 Neustrašivost	255
15 Zmijin zub	275
16 Kamen srca	299
17 Istočno od raja	317
18 Vidljiva tama	341
19 Dies Irae	363

Epilog

393

*Mom ocu, koji nije zao.
Dobro, možda malo.*

Zahvalnica

Pisanje ove knjige ne bi bilo moguće bez podrške i ohrabrenja moje književne grupe, koju čine: Holi Blek, Keli Link, Elen Kušner, Delija Šerman, Gevin Grant i Sara Smit. Takođe, ne bih uspela ništa da uradim bez NB tima, u kom su: Džastin Larbalestije, Morin Džonson, Margaret Kroker, Liba Brej, Sesil Kasteluči, Džeida Džons, Dajen Peterfrojnd i Marisa Edelman. Hvala Ivi Sinaiko i Emili Lauer na pomoći (i surovim komentarima), kao i Sari Riz Brenan zato što voli Sajmona više od bilo koga na svetu. Zahvalnost ide i svima u „Sajmonu & Šusteru“ i u „Voker buksu“ što su verovali u ove knjige. Posebno hvala mom izdavaču Karen Vojtili za sve napomene ispisane ljubičastom olovkom, Sari Pejn što je napravila korekcije mnogo posle isteka roka, Bari Maknil što vodi računa o zalihamama Džejsovog oružja i mom agentu Beriju Goldblatu što mi govori da sam idiot onda kada to zaista jesam. Hvala i mojoj porodici: majci, ocu, Kejt Koner, Džimu Hilu, mojoj tetki Naomi i rođaku Džojsu na podršci. I Džošu, koji je srce.

Ovaj gorki jezik

*Poznajem ulice tvoje, o grade slatki,
Poznajem demone i anđele koji skupljaju se
I gnezde u deblima tvojim kao ptice.
Poznajem tebe, reko, kao da kroz srce si mi protekla.
Ja sam twoja ratnička kći.
Tu su slova sačinjena od tela tvog
Kao što je fontana sačinjena od vode.
Tu su jezici
Čija si kopija ti
I dok govorimo njima
Grad ustaje.
Elka Klouk*

(Prevod: Jelena Stajković)

Prolog

Dim i dijamanti

Velelepno zdanje od stakla i čelika uzdizalo se u Ulici Front kao svetlucava igla koja probija nebo. „Metropol“, najsukupljii novi kondominium¹ u centru Menhetna, broao je pedeset i sedam spratova. Na najvišem spratu, pedeset sedmom, nalazio se najluksuzniji apartman: „Metropolov“ penthaus, remek-delo sofisticiranog crno-belog dizajna. Na golinim, mermernim podovima, previše novim da bi na njima bilo prašine, video se odsjaj zvezda koje su se nazirale kroz ogromne prozore od poda do tavanice. Prozorsko staklo je bilo potpuno providno i stvaralo je savršenu iluziju da ne postoji ništa između onoga ko posmatra i pogleda koji je mogao da izazove vrtoglavicu i kod onih koji se ne plaše visine.

Daleko ispod njih, prostirala se srebrna traka Ist Rivera, ukrašena sjajnim mostovima, istačkana brodovima sićušnim kao mrlje, razdvajajući nadvoje sjajne obale svetlosti koje su predstavljale Menhetn i Bruklin. Po jasnoj noći, osvetljeni Kip slobode je bio vidljiv samo na južnoj strani – ali večeras je bilo magle, te je Ostrvo slobode bilo skriveno belim obalama izmaglice.

Koliko god da je pogled bio očaravajuć, čovek koji je stajao ispred prozora nije bio naročito impresioniran njime. Na njegovom

¹ Stambena zgrada u kojoj su stanovi privatno vlasništvo stanara. (Prim. prev.)

uskom, asketskom licu pojavila se namrštena linija kada se okrenuo od stakla i počeo da korača krupnim koracima, dok su potpetice na njegovim čizama lupkale po mermernom podu. „Još nisi spreman?“, upita i prođe rukom kroz kosu belu kao sneg. „Ovde smo skoro sat vremena.“

Momak koji je klečao na podu podiže pogled prema njemu, nervozan i ljutit. „Ovo je mermer. Čvršći je nego što sam mislio. Teško je nacrtati pentagram.“

„Onda preskoči pentagram.“ Izbliza je bilo lakše uočiti da čovek nije star, i pored bele kose. Njegovo kruto lice je bilo odlučno, ali bez bora, oči bistre i nepomične.

Momak proguta knedlu i nervozno zaleprša mrežastim crnim krilima koja su izbijala iz njegovih uzanih lopatica (napravio je proze na svojoj teksas jakni da bi ona bila slobodna). „Pentagram je sastavni deo svakog rituala dozivanja demona. Znate to, gospodine. Bez njega...“

„Nismo zaštićeni. Znam to, mladi Elijase. Ali nastavi. Poznajem vešće koji mogu da dozovu demona, pročaskaju s njim i vrate ga nazad u pakao za onoliko vremena koliko tebi treba da nacrtas pola petokrake.“

Momak na ovo nije ništa odgovorio, već se opet bacio na mermer, ovoga puta s novom žustrošću. Sa čela mu se slivao znoj i on skloni kosu rukom, na kojoj su prsti bili spojeni nežnim mrežastim opnama. „Gotovo“, reče na kraju i sede na pete uz uzdah. „Gotovo je.“

„Dobro.“ Čovek je zvučao zadovoljno. „Da počnemo.“

„Moj novac...“

„Rekao sam ti. Dobićeš novac *posle* mog razgovora sa Agramonom, ne pre.“

Elijas je ustao i zbacio jaknu s ramena. Uprkos prorezima koje je napravio, i dalje mu je žuljala krila; oslobođena, krila su se rasirila i protegla, praveći povetarac u zatvorenoj prostoriji. Krila su

bila glatka, kao podmazana: crna, prošarana dugom vrtoglavim boja. Čovek je skrenuo pogled, kao da su ga krila činila nervoznim, ali Elijas to nije primetio. Počeo je da kruži oko pentagrama koji je nacrtao, pravio je krugove u pravcu suprotnom od pravca kretanja kazaljke na satu i pevao na demonskom jeziku koji je zvučao poput pucketanja vatre. Uz zvuk koji se čuje pri ispumpavanju gume, ivice pentagrama odjednom počeše da gore. Na tucetu ogromnih prozora se prikaza odsjaj goruće petokrake. U pentagramu se nešto pomeralo, bezoblično i crno. Elijas je brže zapevao, podižući mrežaste ruke, prstima oblikujući nežne obrise u vazduhu. Kuda god bi njegovi prsti prošli, pojavila bi se plava vatra. Čovek nije znao htonički jezik, jezik veštaca, ali je prepoznao dovoljno reči da bi shvatio koji stih Elijas ponavlja: *Agramone, tebe prizivam. Iz prostora između svetova, tebe prizivam.*

Čovek je stavio ruku u džep. Prstima je napipao tvrd, hladan, metalni predmet. Nasmejaо se.

Elijas je prestao da korača. Sada je stajao ispred pentagrama, njegov glas se podizao i spuštao ravnomerno pevajući, plava vatra je pucketala oko njega poput munja. Najednom se oblak crnog dima pojavio iz pentagrama; napravio je spiralu nagore, počeo se širiti i oblikovati. U senci su se pojavila dva oka, kao dragulji uhvaćeni u paukovu mrežu.

„*Ko me je pozvao ovamo kroz svetove?*“, zahtevao je da zna Agramon glasom nalik na lomljavu stakla. „*Ko me doziva?*“

Elijas je prestao s pesmom. Mirno je stajao ispred pentagrama – jedino njegova krila nisu mirovala, lagano su se pomerala kroz vazduh. Mirisalo je na rđu i paljevinu.

„Agramone“, reče veštac. „Ja sam veštac Elijas. Ja sam taj koji te je prizvao.“ Na trenutak nastupi tišina. Zatim se demon nasmeja, ako se dim može nasmejati. Sam smeh bio je razoran kao kiselina. „*Glupi veštu*“, reče Agramon teško dišući. „*Glupi momče.*“

„Ti si glup ako misliš da meni možeš da pretiš“, reče Elijas, ali mu je glas drhtao isto kao i krila. „Agramone, bićeš zarobljenik ovog pentagrama dok te ne oslobodim.“

„Zaista?“ Dim je pokuljaо napred, praveći nove oblike. Vitica je poprimila oblik ljudske ruke i pogladila ivicu gorućeg pentagrama. Zatim je, uz kuljanje, dim iskipeo preko ivice zvezde, prelio se preko granice kao talas koji probija nasip. Plamen se prelio i zamro, a Elijas se uz vrisak sapleo unazad. Počeo je da peva, brzo, na htoničkom, izgovarao je bajalice za obuzdavanje i proterivanje. Ništa se nije dogodilo; crna masa dima je neumoljivo nastavila dalje i sada je već dobijala nekakav oblik – nakazni, ogromni, odvratni oblik, svetleće oči su se izmenile, postale okrugle, veličine tacne i širile su jezivu svetlost.

Čovek je nezainteresovano posmatrao Elijasa, koji se vrišteći dao u beg. Nije stigao do vrata. Agramon je krenuo napred i tamnom silinom svoje mase se sručio na vešca kao veliki talas ključalog katrana. Elijas se na trenutak slabašno branio od ovog juriša – a onda se umirio.

Crni oblik se povukao i ostavio unakaženog vešca da leži na mernernom podu.

„Nadam se“, reče čovek koji je iz džepa izvadio hladan, metalni predmet i dokono ga okretao u ruci, „da mu nisi uradio ništa što će ga učiniti beskorisnim za mene. Znaš, treba mi njegova krv.“

Agramon se okrenuo, crni stub sa smrtonosnim, dijamantskim očima. Proučavao je čoveka u skupocenom odelu, njegovo uzano, nezainteresovano lice, crne Belege na koži i svetlucavi predmet u ruci. „*Platio si detetu vešcu da me dozove? I nisi mu rekao šta mogu da mu uradim?*“

„Tvoja prepostavka je tačna“, reče čovek.

Agramon progundja uz divljenje: „*To je bilo pametno.*“

Čovek napravi korak ka demonu. „Ja i jesam veoma pametan. A takođe sam od sada i tvoj gospodar. Smrtonosni pehar je kod mene. Moraš mi se pokoriti ili ćeš snositi posledice.“

Na trenutak, demon nije ništa rekao. Zatim se pognuo do zemlje u smešnom pokušaju da načini naklon – nešto najsličnije klečanju što stvorenje bez pravog tela može da uradi. „*Tebi na usluzi, gospodaru...?*“ Završio je rečenicu na učtiv način, uz pitanje.

Čovek se nasmeja. „Možeš me zvati Valentin.“

**Kassandra Kler
Grad pepela
Druga knjiga serijala Instrumenti smrti**

Izdavač:
Čarobna knjiga
Beograd

Za izdavača:
Borislav Pantić

Plasman:
021/439697

Lektura:
Bojana Lazić

Prelom i priprema za štampu:
Aleksandar Jovanović

Štampa:
Atelje, Sremska Kamenica

Tiraž:
1200

CIP - Katalogizacija u publikaciji Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.111(73)-31

KLER, Kasandra

Instrumenti smrti, knj. 2, Grad pepela / Kasandra Kler; prevod Jelena Stajković -
Beograd: Čarobna knjiga, 2011 (Sremska Kamenica: Atelje). 414 str.; 21 cm.
- (Biblioteka Čarobna knjiga)

Prevod dela: Mortal Instruments . Book 2, City of Ashese / Cassandra Clare - Tiraž
1200.

ISBN 978-86-7702-187-0

COBISS.SR-ID 185712396